

MIJN VERHAAL

Pluslezers vertellen wat
hen aangrijpt.

Corrie (56):
**‘Mijn moeder schreeuwde
altijd dat ik
haar leven
verpestte’**

Mijn ouders hebben allebei een verstandelijke beperking. Mijn broer en vijf zussen ook, op één na. Ik niet. Tot in de vierde klas was ik zelfs een meer dan gemiddelde leerling. Daarna ging het bergafwaarts. Ik ging alleen naar school als moeder het goed vond. Huiswerk maken was streng verboden, want dan werd ik ‘beter’ dan zij, dat was onwenselijk. Mijn moeder schreeuwde altijd dat ik haar leven verpestte. Ze had buien en gebruikte vaak geweld. Vanaf mijn 8ste moest ik bijna alles in huis doen. Stofzuigen, wassen, mijn jongere broertje en zusjes aankleden, ze verzorgen, oppassen. Ik was het oudste kind. Het eten kookte vader meestal, als er al iets te eten was. Moeder deed weinig, ging veel weg, ergens koffiedrinken of zo. Ze was psychisch labiel en zwakbegaafd, had een IQ van ongeveer 80. Toen ik een jaar of 10, 11 was merkte ik dat ik slimmer was dan mijn ouders. Ik moest alle post bekijken, brieven van school lezen, van de

woningbouwvereniging, dat soort dingen. Mijn moeder kon helemaal niet lezen, mijn vader een beetje, maar die was rond mijn 11de al weg bij ons. Hij werd veroordeeld voor incest met een van mijn jongere zusjes en moest naar de gevangenis. Op mijn 14de ben ik na een heftige ruzie weggegaan van huis. Ik had een grote mond gehad en mijn moeder was woest geworden. Ze had me met de stofzuigerstang bijna doodgeslagen. Vervolgens stuurde ze me naar mijn kamer en ging mijn opa vragen mij verder te straffen. In een fractie van een seconde beseftte ik: ik moet hier weg. Ik zei dat ik naar de wc moest, heb snel mijn schoenen en jas gepakt en ben op mijn sokken het huis uit gerend. Dat gevoel, die angst... Ik kan het me nog precies herinneren. In die tijd had ik een vriendje, ook uit een zwak milieu. Hij was 21, een stuk ouder, en mijn rots in de branding. Zijn moeder heeft me met open armen ontvangen en de gezinsvoogd gebeld. Na een week ben ik

overgebracht naar een gastgezin en vervolgens in een heel fijn pleeggezin geplaatst. Nog lang was ik bang dat ik terug naar huis zou moeten. Ik heb rechters gesmeekt moeder uit de ouderlijke macht te zetten. Op mijn 16de is dat gelukt. Wel voelde ik me altijd schuldig ten opzichte van mijn broer en zusjes; omdat ik weg was gegaan en hen niet meer kon beschermen. Vreselijk. Uiteindelijk zijn ze allemaal uit huis geplaatst en in een tehuis terechtgekomen. Mijn moeder was leidend. Ze verzond dingen om haar straatje schoon te vegen en eerst mijn vader, later haar tweede man tegen ons op te zetten. Ik ben nu 56 en heb er nog steeds last van. Op onverwachte momenten loop ik zomaar tegen een van mijn trauma's aan, schiet ik vol, komen de emoties weer boven. Daarom vind ik het belangrijk dat er aandacht is voor kinderen van zwakbegaafde ouders. Met mij gaat het nu goed. Binnenkort ben ik 25 jaar getrouwd, ik heb vier kinderen en vier kleinkinderen; dat is rijkdom.”

Uw verhaal in Plus?

Loopt u rond met iets wat u aan (bijna) niemand durft te vertellen? Deel het met andere Pluslezers; dat mag ook anoniem. Schrijf naar redactie@plusmagazine.nl of naar Redactie Plus Magazine, Postbus 44, 3740 AA Baarn o.v.v. ‘Mijn verhaal’.